

særlige statsskattelove. Således oppebærer den eller de kommuner, hvori et selskab, en forening m. v. driver erhvervsvirksomhed, en andel på 3/20 af den selskabsskat, som ifølge lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. pålignes vedkommende selskab, forening m. v.

Endvidere tilfalder en trediedel af den skat, der opkræves i henhold til lovene om særlig indkomstskat og om beskatning af renteforsikringer, den eller de kommuner, hvortil den skattepligtige svarer opholdskommuneskat på et nærmere angivet tidspunkt.

For de personer, der omfattes af sømandsskatte-loven, træder den særlige sømandsbeskatning i stedet for sædvanlig indkomstskat til stat og kommune for så vidt angår indtægter ombord. Af sømandsskatten tilfalder der kommunerne en andel efter nærmere i sømandsskatteloven fastsatte regler.

Det årlige provenu for samtlige kommuner af den uegentlige erhvervsskat udgør ca. 1,3 mill. kr., og provenuet af den kommunale andel af selskabsskatten, den særlige indkomstskat og sømandsskatten udgør henholdsvis ca. 110 mill. kr., ca. 20 mill. kr. og ca. 25 mill. kr. Opholdskommuneskattens provenu udgør til sammenligning hermed over 2½ milliarder kr. årlig.

Bestemmelserne om påligningen af den personlige kommuneskat findes i kommuneskattelovens afsnit I og II. Herefter skal en person svare opholdskommuneskat til den kommune, hvor han selv eller hans husstand i mindst 3 måneder i løbet af vedkommende skatteår har haft personligt ophold. Flytter skatteyderen i løbet af et skatteår, overgår skattepligten fra fraflytningskommunen til tilflytningskommunen, som regel med udgangen af det kvartal, hvori flytningen er sket. Denne ordning indebærer, at en person kan blive skattepligtig til flere kommuner i løbet af samme skatteår, enten ved flytning fra én kommune til en anden, eller derved, at han selv og hans husstand (hans hustru) bor i hver sin kommune. I førstnævnte tilfælde afløses skattepligten til fraflytningskommunen som nævnt af skattepligten til tilflytningskommunen, medens der i sidstnævnte tilfælde for samme periode består skattepligt til begge de omhandlede kommuner. I alle tilfælde foretages der selvstændig ansættelse og påligning af skat i hver af de berettigede kommuner.

Personer, der stadig skifter opholdssted, eller som gør tjeneste om bord på skibe med hjemsted her i landet, er, såfremt de ikke på sædvanlig måde kan ansættes til skat til nogen kommune her i landet, skattepligtige til den kommune, der nærmest må betragtes som deres hjemstedskommune.

Kommuneskatten beregnes på grundlag af den statsskattepligtige indkomst og udskrives efter 2 forskellige systemer afhængig af, til hvilken kommune skattepligten består.

I hovedstadsområdet skal kommuneskatten beregnes på grundlag af en i loven fastsat progressiv rateskala, der angiver kommuneskattens grundbeløb på de enkelte indkomstrin. Forinden beregningen foretages, nedsættes de skattepligtige indkomster med et personfradrag, der udgør 4.500 kr. for forsørgere og 2.500 kr. for ikke-forsørgere, samt hustrufradrag efter de ved statsskattens beregning til enhver tid gældende regler. Af de på grundlag af rateskalaen fastsatte grundbeløb beregnes kommuneskatten med en for alle kommuneskatteydere fælles procent (udskrivningsprocenten), der fastsættes årligt under hensyn til kommunens udskrivningsbehov.

I kommunerne uden for hovedstadsområdet beregnes kommuneskatten med en for alle kommunens skatteydere fælles beskatningsprocent af indkomsten, efter at denne er reduceret med de samme fradrag som fastsat for hovedstadsområdet. Beskatningsprocenten udfindes for hvert skatteår på grundlag af summen af skatteyderens skaleindkomster — d. v. s. den skattepligtige indkomst efter de nævnte fradrag samt afrunding til nærmeste med 100 delelige kronebeløb — og det beløb, der efter kommunens overslag skal udskrives som kommunal indkomstskat, eventuelt med et efter kommunalbestyrelsens skøn fastsat tillæg på indtil 10 pct. til imødegåelse af afgang f. eks. ved bortflytning. I de mindste købstæder og i omegnskommunerne til disse, samt i de mindre sognekommuner kan kommunalbestyrelsen — for ét skatteår ad gangen — bestemme, at personfradraget kun skal udgøre et mindre beløb, nemlig henholdsvis 4.000 kr., 3.500 kr. eller 3.000 kr. for forsørgere, i hvilket fald personfradraget for andre skatteydere udgør henholdsvis 2.500 kr., 2.000 kr. og 2.000 kr.

Indførelse af en kildeskatteordning forudsætter dels tilvejebringelse af større overensstemmelse mellem reglerne for beskatning til staten og til kommunen, dels en forenkling af reglerne for, til hvilken kommune en skatteyder skal svare kommunal indkomstskat, især da det tilstræbes, at den foreløbige skat i videst muligt omfang skal svare til de endelige skattebeløb, der efter indkomstårets udløb skal fastsættes på grundlag af den ansatte skattepligtige indkomst.

Den ved nærværende lovforslag foreslåede nyordning af den kommunale beskatning går i store træk ud på følgende: